

ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра професійної освіти

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан економічного факультету

Вікторія КРИКУНОВА

2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОК.01 ФІЛОСОФІЯ НАУКИ ТА АКАДЕМІЧНА ЕТИКА

(назва навчальної дисципліни)

освітній рівень _____ третій (освітньо-науковий)
(назва освітнього рівня)

галузь знань _____ 05 «Соціальні та поведінкові науки»
(назва галузі знань)

спеціальність _____ 051 Економіка
(шифр і назва спеціальності)

освітня програма _____ «Економіка»
(назва освітньої програми)

факультет _____ Економічний
(назва факультету)

2021 р.

Робоча програма навчальної дисципліни «Філософія науки та академічна етика»
підготовки фахівців на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти
спеціальності 051 Економіка.

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

Тетяна ЯЦУЛА, доктор педагогічних наук, професор

(підпис)

Тетяна ЯЦУЛА

ПОГОДЖЕНО:

Гарант ОНП «Економіка»

(підпис)

Світлана СКРИПНИК

Схвалено методичною комісією економічного факультету
Протокол № 11 від «22» червня 2021 року

Голова

(підпис)

Вікторія КРИКУНОВА

Затверджено вченою радою економічного факультету
Протокол № 11 від «24» червня 2021 року

Голова

(підпис)

Вікторія КРИКУНОВА

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність (напрямок підготовки), освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	вечірня форма навчання
Кількість кредитів – 6	Галузь знань галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки (шифр і назва)	Нормативна (за вибором)	
Змістових частин – 2	Спеціальність: _051Економіка	Рік підготовки:	
Індивідуальне науково-дослідне завдання _____ (назва)		1- й	1-й
Загальна кількість годин - 180		Семестр	
		1 та 2 й	1 та 2й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – самостійної роботи студента -	Освітній рівень: третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти за спеціальністю 051Економіка Доктор філософії	Лекції	
		24 год.	24 год.
		Практичні, семінарські	
		22 год.	22 год.
		Лабораторні	
		год.	год.
		Самостійна робота	
134 год.	134 год.		
Індивідуальні завдання:		-	
		Вид контролю: залік, екзамен	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 46/134 (25%/75%)

для заочної форми навчання – 46/134 (25%/75%)

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета дисципліни: формування у здобувачів третього рівня вищої освіти наукового мислення, компетентностей, які є основою наукової діяльності.

Завдання дисципліни:

- ознайомити здобувачів з основними категоріями філософії науки та академічної етики;
- показати зв'язок теорії пізнання з науковою діяльністю;
- ознайомити здобувачів з основними принципами наукового мислення, методологією та методами наукового пошуку;
- сформувати у здобувачів основи знань про академічну етику;

Результатами вивчення дисципліни „Філософія науки та академічна етика” є набуття практичних навичок і умінь щодо:

- орієнтування у історичному аспекті щодо розвитку основних категорій філософії науки;
- використовувати знання з методології науки, теорії пізнання щодо дослідницької роботи у визначеній галузі наукових досліджень;
- дотримуватись академічної етики як важливої якості науковця

У результаті вивчення навчальної дисципліни „Філософія науки та академічна етика” здобувач повинен **знати:**

- основні категорії філософії науки та академічної етики;
- соціальну суть і функції науки;
- основні етапи розвитку науки;
- принципи наукового мислення;
- рівні наукового дослідження;
- типологію наукових методів;
- етичні проблеми науки;

вміти:

- розрізняти принципи, закони, категорії, ідеї, теорії як елементи науки;
- співвідносити поняття методології, методу та методики;
- орієнтуватись в історичній періодизації розвитку філософії науки;
- знати сутність та дотримуватись академічної етики під час навчання та виконання наукової роботи.

Компетентності, що набуваються в результаті вивчення дисципліни:

Інтегральна компетентність:

ІК Здатність розв’язувати комплексні проблеми економіки у професійній та дослідницько-інноваційній діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань з сучасних економічних процесів та їх застосування у професійній практиці.

Загальні компетентності:

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, формування системного наукового та загального культурного світогляду, морально-етичних цінностей, дотримання академічної етики.

ЗК 5. Здатність до аргументованого обґрунтування власних поглядів та гіпотез, генерувати нові ідеї (креативність) на межі предметних галузей і здійснювати власні дослідження, демонструвати творчий та інноваційний потенціал в дизайні й синтезі рішень та в розробці проектів.

ЗК6. Здатність передавати і поширювати наукові знання, діяти на основі етичних кодексів і професійної етики науковця.

ЗК 8. Здатність застосовувати отримані філософсько-світоглядні знання при вирішенні професійних проблем та осмислення їх впливу на розвиток сучасного світу, розуміння сучасних тенденцій і закономірностей розвитку науки.

Фахові компетентності спеціальності:

ФК 12. Здатність дотримуватись етики досліджень, правил академічної доброчесності в наукових дослідженнях та науково-педагогічній діяльності.

Програмні результати навчання:

ПРН 5. Розробляти та реалізовувати наукові та/або інноваційні проекти, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язувати значущі проблеми фундаментальної економічної науки з врахуванням соціальних, економічних, екологічних та правових аспектів, лідерства, автономності та відповідальності.

ПРН 6. Вільно презентувати та обговорювати з фахівцями і нефахівцями результати досліджень, теоретичні та практичні проблеми економіки державною та іноземною мовами, кваліфіковано відображати результати досліджень у наукових публікаціях у провідних наукових виданнях.

ПРН 7. Застосовувати інноваційні науково-педагогічні технології, формулювати зміст, цілі навчання, способи їх досягнення, форми контролю, нести відповідальність за ефективність освітнього процесу з дотриманням норм академічної етики та доброчесності.

ПРН 8. Вміти орієнтуватися в складних філософських проблемах сучасної науки і способах їх вирішення; застосовувати філософські принципи та концепції при здійсненні наукового дослідження.

ПРН 9. Розуміти особливості міждисциплінарних взаємодій, характерних для сучасної науки і філософії, особливості філософсько-світоглядних засад, сучасних тенденцій, напрямків і закономірностей розвитку вітчизняної науки в умовах глобалізації й інтернаціоналізації.

ПРН 10. Вміти застосовувати науковий (діловий) стиль викладання матеріалів наукових досліджень українською та іноземними мовами, правила оприлюднення результатів своїх досліджень.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістова частина 1. Філософія і наука

Тема 1. Філософія науки, її предмет та завдання

Філософія науки як філософська дисципліна. Ключова проблематика філософії науки. Предмет філософії науки. Сутність філософії, її призначеність в становленні суспільства. Сутність науки. Характерні риси наукового знання. Функції та призначення науки. Функції філософії у науковому пізнанні. Багатоманітність форм знання. Наукове і позанаукове знання. Наукове знання як система, його особливості і структура. Класифікація наук.

Тема 2. Виникнення науки. Основні етапи її розвитку.

Етапи розвитку філософії науки (позитивізм, емпіриокритицизм, неопозитивізм, постпозитивізм). Становлення некласичної науки. Особливості постнекласичної науки. Наука як система, що розвивається. Концепції науки К.Поппера та Т.Куна. Модель науки І.Лакатоса. Аналіз науки Дж.Холтона.

Тема 3. Специфіка філософського підходу до аналізу пізнавальної діяльності

Сучасна гносеологія та методологія наукового пізнання світу. Діалектична єдність чуттєвого та раціонального рівнів пізнання. Пізнавальні здібності людини. Чуттєво-сензитивне відображення дійсності. Абстрактно-мисленеве відображення дійсності. Загальний стан думки у раціональному пізнанні.

Інтуїція. Творчість людини та пізнання. Проблема істини. Діалектичні методи наукового пізнання.

Тема 4. Принципи наукового мислення

Стиль наукового мислення як конкретно-історичний спосіб існування ідеалів і норм наукового дослідження, що відповідає науковій картині світу свого часу. Стилі наукового мислення. Методологічні принципи як складова стилю наукового мислення. Загальнонаукові методологічні принципи як вимоги до наукової теорії. Вимога перевірюваності або принцип спостережуваності. Проблема як форма наукового пізнання.

Тема 5. Рівні наукового дослідження

Сутність та особливості емпіричного та теоретичного рівнів пізнання. Прийоми і засоби емпіричного дослідження: опис, порівняння, вимірювання, спостереження, експеримент, аналіз, індукція. Факт як найважливіший елемент емпіричного дослідження. Структурні компоненти теоретичного пізнання: проблема, гіпотеза, теорія, закон. Структура і функції наукової теорії. Основні елементи структури теорії: вихідні основи (фундаментальні поняття, принципи, закони, рівняння, аксіоми), ідеалізований об'єкт, логіка теорії, філософські настанови, соціокультурні та ціннісні фактори, сукупність законів і тверджень, виведених як наслідки з основоположень.

Тема 6. Методологія та методи наукового дослідження

Методи емпіричного дослідження. Спостереження: вимоги до спостереження. Порівняння: вимоги до порівняння. Вимірювання. Експеримент. Методи, що застосовуються на емпіричному та теоретичному рівнях пізнання: абстрагування, аналіз, синтез, індукція і дедукція. Моделювання. Методи теоретичного дослідження: сходження від абстрактного до конкретного, аналогія, формалізація, аксіоматичний метод. Метод класифікації.

Тема 7. Логіка як філософська наука о пізнанні

Загальна характеристика поняття. Зміст обсяг поняття. Відношення між поняттями. Загальна характеристика судження. Запитання та відповіді. Загальна характеристика умовиводу. Закони мислення. Закон тотожності. Закон несуперечності. Закон виключеного третього. Закон достатньої підстави.

Тема 8. Етичні проблеми науки. Наукова творчість.

Цінності наукового дослідження. Етика вченого. Етика наукової критики та дискусій. Поняття наукової творчості. Творчість та інтуїція. Етичний кодекс та етична комісія.

Тема 9. Академічна доброчесність як стратегія щодо покращення якості освіти

Поняття академічної доброчесності. Нормативно-правове (документальне) забезпечення впровадження принципів академічної доброчесності у ЗВО України. Академічна відповідальність. Санкції за порушення академічної доброчесності.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових частин і тем	Кількість годин													
	денна форма							Вечірня форма						
	усього	у тому числі					усього	у тому числі						
		Л	п	лаб	інд	с.р.		о	л	п	лаб	Інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
Змістова частина 1. Філософія і наука														
Тема 1. Філософія науки, її предмет та завдання	12	2				10	12	2					10	
Тема 2. Виникнення науки. Основні етапи її розвитку.	24	2	4			20	24	2	4				20	
Тема 3. Специфіка філософського підходу до аналізу пізнавальної діяльності	16	4	2			10	16	4	2				10	
Тема 4. Принципи наукового мислення	16	4	2			10	16	4	2				10	
Тема 5. Рівні наукового дослідження	26	2	4			20	26	2	4				20	
Тема 6. Методологія та методи наукового дослідження	26	2	4			20	26	2	4				20	
Тема 7. Логіка як філософська наука о пізнанні	26	4	2			20	26	4	2				20	
Тема 8. Етичні проблеми науки. Наукова творчість.	14	2	2			10	14	2	2				10	
Тема 9. Академічна доброчесність як стратегія щодо покращення якості освіти	18	2	2			14	18	2	2				14	
Разом	180	24	22			134		24	22				134	

5. ТЕМИ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Філософія науки, її предмет та завдання	2
2	Виникнення науки. Основні етапи її розвитку	2
3	Специфіка філософського підходу до аналізу пізнавальної діяльності	2
4	Творчість людини та пізнання. Проблема істини. Діалектичні методи наукового пізнання	2
5	Принципи наукового мислення	2
6	Рівні наукового дослідження	2
7	Методологія та методи наукового дослідження	4
8	Логіка як філософська наука о пізнанні	2
9	Закони логіки	2
10	Етичні проблеми науки. Наукова творчість.	2
11	Академічна доброчесність як стратегія щодо покращення якості освіти	2
Разом		24

6. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ТА СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Виникнення науки. Основні етапи її розвитку.	4
2	Принципи наукового мислення	2
3	Рівні наукового дослідження	2
4	Структура і функції наукової теорії.	2
5	Методи емпіричного дослідження.	2
6	Методи теоретичного дослідження	2
7	Логіка як філософська наука о пізнанні	2
8	Етичні проблеми науки	2
9	Академічна доброчесність як стратегія щодо покращення якості освіти	4
Разом		22

7. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Не передбачено навчальним планом

8. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Багатоманітність форм знання	6
2	Позитивізм,	6
3	Емпіриокритицизм,	6
4	Неопозитивізм,	6
5	Постпозитивізм	6
6	Концепції науки К.Поппера та Т.Куна.	6
7	Модель науки І.Лакатоса	6
8	Аналіз науки Дж.Холтона.	6
9	Інтуїція.	8
10	Проблема істини.	8
11	Проблема як форма наукового пізнання	10
12	Моделювання.	10
13	Метод класифікації.	10
14	Загальна характеристика умовиводу	4
15	Закони мислення	4
16	Етика наукової критики та дискусій.	4
17	Творчість та інтуїція.	4
18	Етика вченого	4
19	Етика наукової критики та дискусій	4
20	Етичний кодекс та етична комісія.	4
21	Академічна відповідальність.	6
22	Санкції за порушення академічної доброчесності.	6
Разом		134

Індивідуальні робота є однією з форм самостійної роботи здобувачів, яка передбачає створення умов для як найповнішої реалізації творчих можливостей і має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які здобувачі одержують в процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Вибіркове індивідуальне завдання передбачає підготовку реферату, статті, роботи на конкурс, участь у конференціях з метою підвищення рейтингу аспіранта.

Теми рефератів:

1. Загальна, окрема та конкретна методологія.
2. Норми науки (обґрунтованість наукового знання, логічна послідовність, раціональність, практична значущість).
3. Наукове обґрунтування (емпіричне, опосередковане, теоретичне, методологічне, системне, контекстуальне тощо).
4. Наукова критика (емпіричне спростування, логічна фальсифікація, реальне спростування, суперечка, парафальсифікація тощо).
5. Проблемні ситуації (неявні проблеми, проблеми-замороки тощо).
6. Моральні принципи Р. Мертона.
7. Універсальна мета наукової етики. Норми толерантності.
8. Проблема лінгвіцизму.
9. Проблеми академічної непристойності.
10. Кодекси наукової етики.

9. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

В рамках вивчення дисципліни використовуються як традиційні (лекції), так і інноваційні методи навчання студентів. У процесі читання лекцій (проблемні лекції, лекції з елементами діалогу) наводяться приклади з практики та використовується наочність як матеріал, що ілюструє реалізацію досліджуваних питань в реальних проблемних ситуаціях. Інформаційні та інтерактивні технології (кейс-метод, міні-дискусії в групах) використовуються при обговоренні проблемних питань, які потребують вироблення рішення в ситуації невизначеності і аргументованого викладу власних поглядів, професійної позиції. Для включення нових концепцій, ідей і знань в індивідуальну смислову схему студента використовуються різного роду творчі завдання по типу проблемних завдань, наприклад, самостійно проілюструвати те чи інше положення конкретним прикладом з реальних життєвих ситуацій.

10. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Використовують наступні методи контролю: усний, письмовий, комбінований, дискусійний.

Форми контролю, які використовуються:

Проміжний контроль самостійної роботи здобувачів: тестовий контроль, перевірка творчих завдань (есе, рефератів, створення презентацій), оцінка за активність здобувачів на заняттях, участь у конференціях, публікація тез та статті.

Поточний підсумковий контроль: залік – 1-й семестр, екзамен – 2-й семестр.

Проміжний контроль з дисципліни включає оцінювання результатів самостійного вивчення теоретичного та практичного матеріалу.

Основні методи контролю знань здобувачів:

за окремою змістовою частиною (залік):

- усна перевірка (опитування, розв'язання проблемних ситуацій тощо) на практичних заняттях, враховуючи, що рівень підготовки здобувача науково-освітнього рівня доктор філософії відображає систематичність його самостійної роботи над курсом (9 занять × 1 бал = 9 балів);

- тестова перевірка за темами дисципліни (9 тем × 3 бали = 21 бал);

- практична перевірка - розв'язання задач, вправ (9 робіт × 2 бали = 18 балів);
- захист рефератів, доповідей (3 роботи × 6 балів = 18 балів);
- виконання і захист ІНДЗ (8 балів).
- виконання підсумкової контрольної роботи (1 робота × 10 балів = 10 балів).
- до 10 додаткових балів за участь у неформальній освіті, участь у конференціях, проходження стажування тощо.

Поточний контроль: загальна (максимальна) сума балів за змістові частини – 90; загальна (максимальна) сума балів, з урахуванням неформальної освіти - 100.

За окремою змістовою частиною (екзамен):

- усна перевірка (опитування, розв'язання проблемних ситуацій тощо) на практичних заняттях, враховуючи, що рівень підготовки здобувача науково-освітнього рівня доктор філософії відображає систематичність його самостійної роботи над курсом (9 занять × 1 бал = 9 балів);

- тестова перевірка за темами дисципліни (9 тем × 1 бал = 9 балів);
- практична перевірка - розв'язання задач, вправ (9 робіт × 2 бали = 18 балів);

- захист рефератів, доповідей (2 роботи × 1 бал = 2 бали);
- виконання і захист ІНДЗ (6 бали).
- виконання підсумкової контрольної роботи (1 робота × 10 балів = 10 балів).
- до 10 додаткових балів за участь у неформальній освіті, участь у конференціях, проходження стажування тощо.

Поточний контроль: загальна (максимальна) сума балів за змістові частини – 54; загальна (максимальна) сума балів, з урахуванням додаткових балів - 60.

Здобувач науково-освітнього рівня доктора філософії може бути допущений до іспиту, якщо він має позитивні оцінки за підсумками кожної із змістових частин.

Підсумковий контроль: письмовий екзамен – загальна сума балів – 40.

Максимальна кількість - 100 балів.

Опитування є один із способів обліку знань. Критерії оцінювання відповідей:

- повнота і правильність відповіді;
- ступінь усвідомлення та розуміння вивченого;
- повне і правильне викладення (оформлення) відповіді.

Оцінка “5” (відмінно) – 1 бал – ставиться, коли вивчений матеріал засвоєний у повному обсязі, здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії володіє необхідними знаннями і уміннями. Відповіді здобувача вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії демонструють глибоке розуміння матеріалу, правильне застосування знань і умінь, необхідних для відповіді, не містять істотних помилок. Здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії точно формулює думки і обґрунтовує їх послідовно, логічно викладає матеріал, виявляє вміння ілюструвати теоретичні знання, аналізує, наводить приклади і розв'язує проблемно-практичні ситуації, робить висновки.

Оцінка “4” (добре) – 0,75 бали – ставиться, коли здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії володіє необхідними знаннями і

вміннями (вимоги, що й на оцінку відмінно), проте у засвоєнні навчального матеріалу мають місце незначні прогалини і окремі неточності. Відповіді здобувача вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії виявляють розуміння матеріалу, правильне застосування знань і умінь, необхідних для відповіді, але містять окремі помилки і невеликі неточності. При викладенні матеріалу допускається деяка непослідовність, незначні неточності у формуванні думок.

Оцінка “3” (задовільно) – 0,5 бали – ставиться, якщо здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії володіє знаннями і вміннями з дисципліни, але вони носять розрізнений характер, знання недостатньо глибокі, а вміння проявляється слабо. У засвоєнні навчального матеріалу мають місце суттєві неточності. Відповіді не глибокі, містять істотні помилки, у тому числі у висновках, аргументація слабка.

Оцінка “2” (незадовільно) – 0-0,37 бали – здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії розв’язує завдання без належного теоретичного обґрунтування результатів, рішення має суттєві помилки, зовсім не розв’язує завдання або невірно.

Виконання тестових завдань. Тематичний тест складається з 10 завдань за правильне виконання яких здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії отримує 1 бал – екзамен, **3 бали - залік**. Одне правильно виконане тестове завдання має вагу в 0,1 (0,3) бали.

Оцінка “5” (відмінно) – 0,9-1 бал (**2,9-3 бали**).

Оцінка “4” (добре) – 0,6-0,8 бали (**2,6-2,8 бали**).

Оцінка “3” (задовільно) – 0,3-0,5 бали (**1,3-2,5 бали**).

Оцінка “2” (незадовільно) – 0-0,2 бали (**0-1,2 бали**).

Виконання і захист доповідей. Критеріями оцінювання реферативних робіт є повнота розкриття теми, висвітлення сучасного стану та перспективних змін об’єкта дослідження, дотримання логіки та послідовності викладу, якісне оформлення реферату з дотриманням вимог вищої школи, володіння матеріалом обраної теми при презентації реферату. Максимальна кількість балів за реферат з його захистом – 1 бал – екзамен, **6 балів – залік**.

Оцінка “5” (відмінно) - 1 бал (**6 балів**), якщо:

- тема реферату актуальна та відзначається практичною спрямованістю;
- у роботі здійснено ґрунтовний аналіз усіх аспектів проблеми;
- використано сучасні джерела, у тому числі періодичні видання, монографії, які дають змогу висвітлити теоретичні й прикладні аспекти теми;
- матеріал роботи добре структурований, логічно викладений та побудований на конкретному прикладі;
- висновки відповідають завданням роботи, свідчать про реалізацію мети дослідження;

- рекомендації є обґрунтованими та мають практичну значущість;

- роботу оформлено з дотриманням встановлених правил.

Оцінка “4” (добре) – 0,75 бали (**4 бали**), якщо:

- тема реферату актуальна;

- у роботі здійснено аналіз основних аспектів проблеми;

- використано джерела, які дають змогу розкрити теоретичні й прикладні аспекти теми;

- матеріал роботи структурований, логічно викладений та побудований на конкретному прикладі;

- висновки відповідають завданням роботи;

- рекомендації мають практичну спрямованість;

- оформлення роботи в цілому відповідає встановленим правилам.

Оцінка “3” (задовільно) – 0,5 балів (**2 бали**), якщо:

- здійснений здобувачем вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії теоретичний аналіз не повною мірою відповідає темі, меті і завданням дослідження;

- використані джерела не дають можливості повністю розкрити проблему;

- висновки не повністю відповідають завданням роботи;

- рекомендації недостатньо обґрунтовані;

- робота в цілому оформлена згідно з правилами, але є певні недоліки.

Оцінка “2” (незадовільно) – 0-0,4 бали (**0-1,9 балів**), якщо:

- здійснений здобувачем вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії аналіз не відповідає темі, меті і завданням дослідження;

- у змісті реферату не аналізується об’єкт дослідження, певні положення не ілюструються (в т.ч. таблицями, графіками тощо).

- здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії не використовував необхідні літературні, нормативні джерела і статистичні дані;

- висновки не відповідають завданням роботи;

- оформлення роботи не відповідає встановленим правилам.

Виконання і захист індивідуальних навчально-дослідних завдань

Якщо при перевірці в ІНДЗ не виявлено суттєвих помилок, оформлення її відповідає вимогам, то така робота може бути прийнята без захисту з оцінкою „відмінно”. У всіх інших випадках ІНДЗ захищається автором з виставленням відповідної оцінки в межах до 6 балів, **8 балів - екзамен**.

Оцінка “5” (відмінно), що відповідає 6 балам (**8 балам**), ставиться: при виконанні ІНДЗ у повному обсязі, таблична та графічна частина не мають помилок; відповіді на запитання вичерпні й аргументовані; оформлення відповідає вимогам.

Оцінка “4” (добре), що відповідає 4 балам (**6 балам**), ставиться якщо: ІНДЗ виконано в повному обсязі і вона не має помилок, які потребують її переробки; відповіді на запитання даються по суті, але не в деталях.

Оцінка “3” (задовільно), що відповідає 2 балам (**4 балам**), ставиться, якщо ІНДЗ виконана не в повному обсязі; мають місце помилки; оформлення не відповідає вимогам; відповіді на запитання даються не в повному обсязі.

Оцінка “2” (незадовільно), що відповідає 1 балу (**до 2 балів**), виставляється якщо: ІНДЗ виконана не в повному обсязі; мають місце суттєві помилки, які тягнуть за собою переробку; оформлення не відповідає вимогам; на запитання здобувач науково-освітнього рівня доктор філософії дає неправильні відповіді.

11. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ ЗДОБУВАЧІ З ДИСЦИПЛІНИ «ФІЛОСОФІЯ НАУКИ ТА АКАДЕМІЧНА ЕТИКА»

Залік

Поточне тестування та самостійна робота						Сума
Змістова частина 1						
T1	T2	T3	T4	T5	Дод. б.	
15	20	15	20	20	10	100

Екзамен

Поточне тестування та самостійна робота										Підсумковий тест (екзамен)	Сума
T.1	T.2	T.3	T.4	T.5	T.6	T.7	T.8	T.9	Дод .б.		
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	40	100

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності/ Local grade	Оцінка ЄКТС/ECTS grade		Оцінка за національною шкалою/National grade Для заліку
90–100	A	Excellent	Зараховано/Passed
82-89	B	Good	
74-81	C		
64-73	D		
60-63	E	Satisfactory	Незараховано/Fail
35-59	FX	Fail	
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

12. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Для освоєння навчальної дисципліни «Філософія науки та академічна етика» розроблено:

1. Методичні рекомендації до семінарсько-практичних занять.
2. Тестові завдання

13. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Ханстантинов В.О. Філософія науки: курс лекцій. Миколаїв: МНАУ, 2017. 188 с.
2. Добронравова І. С., Сидоренко Л. Філософія та методологія науки : підручник. К. :Київський університет, 2008. 223 с.
3. Ратніков В. С. Основи філософії науки і філософії техніки. Вінниця : ВНТУ, 2012. 230 с.

4. Шепетяк О. М. Логіка. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ: Фенікс, 2015. 256 с.

5. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. осв. політики»; за заг. ред. Т.В. Фінікова, А.Є. Артюхова. К. : Таксон, 2016. 234 с.

6. Кузь О. М., Чешко В. Ф. Філософія науки: навчальний посібник. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця. 2017. 172 с.

7. Добронравова І. С. Практична філософія науки : збірка наук. праць. Суми : Університетська книга, 2017. 352 с.

Допоміжна

1. Закон України «Про авторське право і суміжні права». Стаття 50 «Порушення авторського права і суміжних прав». URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792->

2. Закон України «Про наукову та науково-технічну діяльність». Стаття 1 «Основні терміни та їх визначення». URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/848-19>

3. Закон України «Про Освіту». Стаття 42 «Академічна доброчесність». URL: http://kodeksy.com.ua/pro_osvitu/statja-42.htm

4. Бойченко М. Гідність, цілісність і успішність: академічні та громадянські чесноти. Філософська думка. К., 2014. № 5. С. 110–122.

5. Бойченко Н.М. Етичні аспекти університетських цінностей. *Софія. Гуманітарно-релігієзнавчий вісник*. К.: Вид.-полігр. центр «Київський університет», 2014. № 1 (1). С. 37–43.

6. Гончаренко С. Етичний кодекс ученого; Ін-т педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України, Полтавський національний педагогічний ун-т імені В.Г. Короленка. Естетика і етика педагогічної дії: зб. наук. пр. Київ-Полтава: ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2011. Вип. 1. С. 25–34.

7. Гунчак В.М., Чепига М.П. Кодекс честі викладача як перешкода академічній нечесності і поблажливості. *Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького*. Львів, 2011. Т. 13, № 3 (49). С. 14–23.

8. Яцула Т.В. Дозвілля молоді як психолого-педагогічна проблема. Science and education: problems, prospects and innovations. Abstracts of the 1st International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Kyoto, Japan. 2020. Pp. 512-521. URL: <https://sci-conf.com.ua/i-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-science-and-education-problems-prospects-and-innovations-7-9-oktyabrya-2020-goda-kioto-yaponiya-arhiv/>.

9. Яцула Т.В. Філософські аспекти розуміння смислу життя в підготовці майбутнього педагога //Актуальні проблеми філософії та соціології Вип. 27. 2020 с. 65 – 69. DOI: 10.32837//apfs.v0i26

10. Яцула Т.В. Деякі аспекти аналізу категорії „дозвілля” у системі філософських, соціологічних та культурологічних наук. *Вісник Львівського університету. Філософсько-політологічні студії*. Вип.36. 2021 с.164-172.

11. Andersen, H., Hepburn, B. (2016). Scientific Method. The Stanford Encyclopedia of Philosophy / E. N. Zalta (ed.). Available from: <http://plato.stanford.edu/archives/sum2016/entries/scientific-method>

12. Lebedev S. (2016). Scientific Knowledge: the Demarcation Problem. *European Journal of Philosophical Research*. Vol. 5, Is. 1. P. 27–35.

13. Lewens T. (2015). The meaning of science: an introduction to the philosophy of science / T. Lewens. N.-Y.: Basic Books, 176 p.

Інформаційні ресурси

1. Сацик В. Академічна доброчесність: міфічна концепція чи дієвий інструмент забезпечення якості вищої освіти? URL: <http://education-ua.org/ua/articles/930-akademichnadobrochesnist-mifichna-kontseptsiyachi-dievij-instrument-zabezpechennyayakosti-vishchoji-osviti>.

2. Стадний Є. Деякі рекомендації щодо впровадження етичних кодексів в українських вищих навчальних закладах; Проект сприяння академ. доброчесності в Україні. 2017. 18 с. URL: <https://drive.google.com/file/d/0ByYt3wkv0LOAd282OEtWaTJwX1U/view>.

3. Академічна культура українського студентства: основні чинники формування та розвитку. URL: http://fond.sociology.kharkov.ua/images/docs/academ_cult/material.pdf.

4. Офіційний сайт Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbu.gov.ua/>

5. Офіційний сайт Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого. URL: <https://nlu.org.ua/>

6. Репозитарій ХДАЕУ. URL: <http://dspace.ksau.kherson.ua/>